

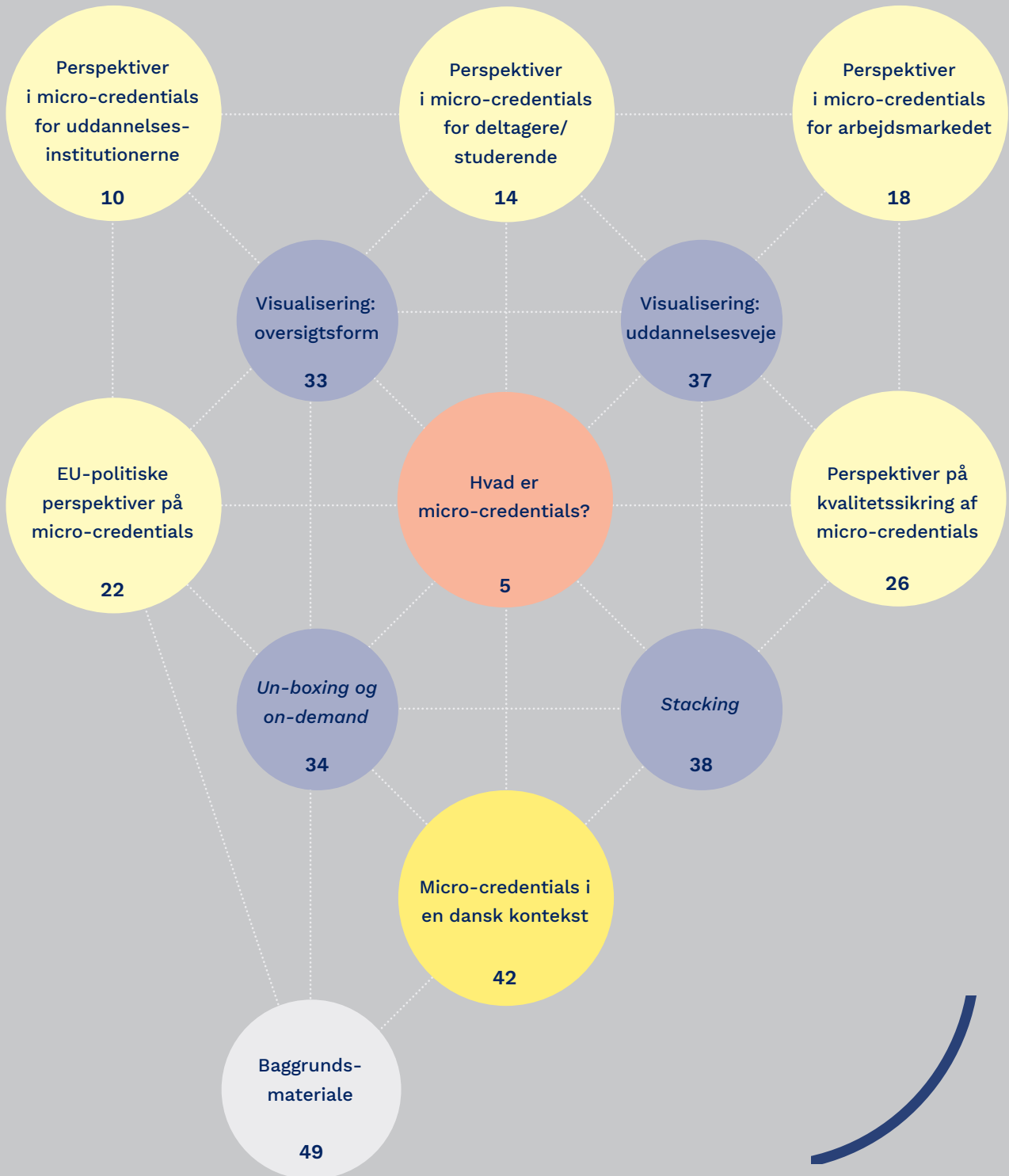
Nye fleksible uddannelsesveje gennem hele livet

Europæiske og danske perspektiver på
micro-credentials på videregående
uddannelsesniveau

Danmarks
Akkrediteringsinstitution

Indhold

Indledning

Micro-credentials er et varmt emne i den internationale videregående uddannelsesverden. De bliver fremhævet for deres potentialer i forhold til at tilbyde let tilgængelige muligheder for fleksibel uddannelse til bredere grupper end dem, der er der traditionelt søger videregående uddannelse. I de seneste par år har EU-kommissionen sat turbo under en udviklingsproces, der skal etablere rammerne for, at micro-credentials i højere grad bliver en del af uddannelsesudbuddet hos de videregående uddannelsesinstitutioner i Bologna-processens medlemslande. Tanken er, at den europæiske arbejdskraft løbende skal kunne opkvalificeres på videregående uddannelsesniveau for at kunne holde Europa på omgangshøjde med den globale konkurrence og innovation.

I Akkrediteringsinstitutionen følger vi med i internationale tendenser inden for videregående uddannelsers kvalitet og formidler ny viden til den brede danske uddannelsessektor. Vi udgiver derfor denne digitale publikation, hvor du hurtigt kan få et indblik i europæiske og globale drøftelser om, hvad micro-credentials er og deres potentialer for uddannelsesinstitutioner, deltagere og arbejdsmarkedet. Du kan også læse mere om de europæiske ambitioner om micro-credentials udbudt inden for Bologna-processens ram-

mer og ikke mindst få indsigt i drøftelserne omkring kvalitetssikringen af micro-credentials. Selvom fokus er på de internationale tendenser, har du også mulighed for at få danske perspektiver på, hvilken rolle micro-credentials spiller og kan spille i det danske uddannelseslandskab.

Publikationens opbygning

Publikationen bygger på et baggrundsmateriale, der omfatter internationale rapporter, Akkrediteringsinstitutionens deltagelse i internationale konferencer og workshops samt dialog med udvalgte danske ressourcepersoner. De farvede bobler i indholdsoversigten på side 2 illustrerer publikationens opbygning i fem overordnede indholdsdele (jf. farvekoderne nedenfor). Publikationens indholdsdele kan læses uafhængigt af hinanden.

Rigtig god fornøjelse.

- Hvad er micro-credentials? Indramning af micro-credentials på videregående uddannelsesniveau
- Forskellige perspektiver på micro-credentials
- Visualiseringer og centrale begreber
- Micro-credentials i en dansk kontekst - input fra Syddansk Universitet, VIA University College og Dansk Industri
- Baggrundsmateriale

Indramning af micro-credentials på videregående uddannelsesniveau

Micro-credentials kort fortalt

Micro-credentials er små uddannelsesenheder. Micro-credentials er afsluttede, certificerede enheder af uddannelse, der er mere afgrænsede end de uddannelsesforløb, vi kender fra det traditionelle videregående uddannelsessystem. Tæller man i ECTS-point, har en micro-credential typisk et omfang, der er væsentligt mindre end det, man normalt forbin-der med et afsluttet modul på en ordinær uddannelse. Micro-credentials kan eksempelvis udløse 1-2 ECTS-point for en afsluttet enhed. Også det faglige indhold i micro-credentials er ofte afgrænset til et meget fokuseret læringsudbytte.

Micro-credentials refererer både til læringsaktiviteter og til certificeringen af læringen. Ordet micro-credential rummer to forskellige betydninger. For det første de læringsaktiviteter, der leder frem mod en certificering givet på baggrund af en faglig bedømmelse af læringsudbyttet. For det andet selve den certificering, som deltageren får med sig videre efter afsluttet forløb. Det kan være i form af et bevis på papir eller i digitaliseret form.

Micro-credentials findes i mange variationer. Som uddannelsestype dækker micro-credentials over et utal af variationer. De fleste micro-credentials udbydes i et digitalt læringsformat, men der findes også formater med fysisk deltagelse eller som blended learning, der kombinerer de to formater. Udbyderne af micro-credentials fordeler sig på tre overordnede kategorier, nemlig videregående uddannelsesinstitutioner, interne virksomhedsakademier og øvrige, ofte private, uddannelses- og kursusudbydere. Rigtigt mange micro-credentials udbydes af andre aktører end de videregående uddannelsesinstitutioner. Derfor er der stor forskel på, om læringsudbyttet vil være på videregående uddannelsesniveau. Endelig udbydes micro-credentials under mange betegnelser, fx som nano-degrees, intensives, digital badges, massive open online courses (MOOCs) eller bootcamps.

Micro-credentials er altså et paraplybegreb, der bruges om en meget løst defineret uddannelsesform. Visualiseringen på side 33 giver et hurtigt overblik over de vigtigste karakteristika ved micro-credentials.

Placering inden for Bologna-rammen

De EU-politiske definitioner sigter mod at understøtte udviklingen og udbuddet af micro-credentials på de videregående uddannelsesinstitutioner i Europa.

Aktuelt er der en EU-politisk indsats og interesse for at få rammer på plads, som kan understøtte videregående uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedet og deltagere på tværs af Europa i at realisere potentialerne i micro-credentials. Fokus er samtidig på at overkomme de udfordringer, som de europæiske videregående uddannelsesinstitutioner kan forbinde med at udbyde micro-credentials i et marked, der allerede er domineret af globale udbydere.

Den EU-politiske indsats går blandt andet ud på at finde en fælles definition af, hvad micro-credentials er i en europæisk kontekst. Aktuelt er der flere definitioner i spil. Eksempelvis giver rapporten *A European approach to micro-credentials – output of the micro-credentials higher education consultation group* følgende bud på en definition:

“A micro-credential is a proof of the learning outcomes that a learner has acquired following a short learning experience. These learning outcomes have been assessed against transparent standards.”

En anden og mere udfoldet definition kan findes i rapporten *Micro-credentials linked to the Bologna Key Commitments*:

“A micro-credential is a small volume of learning certified by a credential. In the EHEA context, it can be offered by higher education institutions or recognised by them using recognition procedures in line with the Lisbon Recognition Convention or recognition of prior

learning, where applicable. A micro-credential is designed to provide the learner with specific knowledge, skills or competences that respond to societal, personal, cultural or labour market needs. Micro-credentials have explicitly defined learning outcomes at a QF-EHEA/NQF level, an indication of associated workload in ECTS credits, assessment methods and criteria, and are subject to quality assurance in line with the ESG.”

Samlet set afspejler de EU-politiske definitioner den tankegang, at elementer fra Bologna-rammen skal udgøre fundamentet for, at micro-credentials udbudt af videregående uddannelsesinstitutioner bliver udbredt i Europa på en måde, der sikrer dels kvalitet og gennemsigtighed i læringsaktiviteterne og dels delbare og anerkendte certificeringer af den tilegnede læring.

Placering i forhold til videregående uddannelse

Der er et fokus på at kunne placere micro-credentials i forhold til det traditionelle videregående uddannelsessystem. Vores baggrundsmateriale viser, at mange definitioner og drøftelser af micro-credentials handler om at kunne placere dem inden for den traditionelle uddannelsesverden. Den australske professor emerita Beverley Oliver arbejder ud fra følgende definition af micro-credentials:

"A certification of assessed learning that is additional, alternate, complementary to or a formal component of a formal qualification."

Definitionen tydeliggør, at micro-credentials kan være en tilføjelse, et alternativ, et supplement eller (for credit-bærende micro-credentials) en formel komponent i ordinær videregående uddannelse. Credit-bærende micro-credentials kan have flere funktioner: De kan indgå som del af grundlaget for at blive optaget på en videregående uddannelse, de kan indgå som del af selve uddannelsen, eller de kan indgå som elementer, der eventuelt kan stackes til en uddannelsesgrad i regi af *lifelong learning*.

Hvad kendetegner micro-credentials, og hvordan adskiller de sig fra uformelle typer af læring? På tværs af forskellige internationale aktørers arbejde med at finde fælles et fælles grundlag med hensyn til, hvad en micro-credential på videregående uddannelsesniveau egentlig er, peger vores baggrundsmateriale i retning af fire særlige kendetegn:

- Der er tale om små uddannelsesenheder.
- Uddannelsesenheden kan gennemføres på fleksibel vis.

- Indholdet har ofte en tydelig arbejdsmarkedsrelevans.
- Der sker en faglig bedømmelse af læringsudbyttet, og deltageren får et bevis for de tilegnede kvalifikationer.

Det, der særligt adskiller micro-credentials fra mere uformelle typer af læring, er, at der reelt er tale om en afsluttet, kvalifikationsgivende uddannelse på en måde, der ikke før har eksisteret på videregående uddannelsesniveau. Det indebærer, at beviset, som deltageren får på baggrund af den faglige bedømmelse, både kan stå alene og kan indgå i fleksible læringsforløb inden for det traditionelle videregående uddannelsessystem.

Micro-credentials kan indgå i større uddannelsesenheder og potentielt føre til større fleksibilitet inden for videregående uddannelse. For at micro-credentials kan indgå i ordinære videregående uddannelser, skal de kunne stables oven på hinanden eller med anden form for videregående uddannelse for at kunne indgå i de større enheder, moduler eller semestre, som uddannelse er bygget op af. *Stacking* af ECTS-bærende micro-credentials kan åbne for såkaldt modularization af videregående uddannelse – at uddannelsesforløb i større omfang bliver brudt op i mindre læringsenheder, der kan kombineres og bygges sammen, efterhånden som den studerende bevæger sig videre på sin læringsrejse.

Forskellige perspektiver på micro-credentials

Et kig i uddannelsesinstitutionernes krystalkugler viser nye muligheder i at udbyde små uddannelsesenheder

Behov for udvidelse af typen af uddannelsesudbud

Micro-credentials kan betyde nye muligheder for videregående uddannelsesinstitutioner i stedet for disruption. De seneste år har synet på betydningen af micro-credentials for de videregående uddannelsesinstitutioner ændret sig. I 2012 udpegede forsiden af The New York Times MOOCs til at være undergangen for de traditionelle institutionstyper. I en ny rapport fra 2020 peger EU-Kommissionen på micro-credentials som et add-on, der kan supplere de videregående uddannelsesinstitutioners uddannelsesudbud. I vores baggrundsmateriale bliver institutionernes micro-credentials overvejende koblet til at udvide udbuddet af livslang læring på videregående uddannelsesniveau. De bliver også set som en ekstra mulighed for institutionerne for at tilbyde fleksibilitet til studerende på ordinære uddannelsesforløb og for at kunne styrke institutionernes realkompetencevurderinger af studerende, der ikke opfylder de formelle adgangskrav.

Et voksende behov for livslang læring kan ikke dækkes af de eksisterende formelle uddannelsessystemer.

Vores baggrundsmateriale belyser det forhold, at den form for videregående voksen-, efter- og videreuddannelse (VVEU), som de videregående uddannelsesinstitutioner allerede udbyder, ikke kan dække arbejdsmarkedets fremtidige efterspørgsel efter nye kvalifikationer. Hastigheden af den teknologiske og digitale udvikling betyder, at op mod halvdelen af alle erhverv står over for at få behov for medarbejdere med andre kvalifikationer, og at de kvalifikationer skal kunne tilegnes hurtigt og fleksibelt. EU-Kommissionens aktuelle fokus på micro-credentials peger i retning af en EU-politisk ambition om, at de videregående

uddannelsesinstitutioner opruster for at kunne imødekomme den del af arbejdsmarkedets efterspørgsel, der handler om nye kvalifikationer på videregående niveau. På nuværende tidspunkt er det få institutioner, der udbyder micro-credentials i Europa, men spørgeskemaundersøgelser fra European University Association viser, at mange institutioner er bevidste om muligheden for at udbyde den type læring, og at de ikke mindst er bevidste om, at mange arbejdsgivere og potentielle deltagere vil have behov for at kunne tage micro-credentials på videregående uddannelsesniveau. Hertil kommer, at mange, der allerede har videregående uddannelser, vil sætte pris på at kunne tilegne sig ny viden i et akademisk miljø.

Perspektiver i micro-credentials for uddannelses- institutionerne

Eksempler på institutionsperspektiver

Der findes mange internationale eksempler på perspektiver i micro-credentials for videregående uddannelsesinstitutioner. Herunder formidler vi de mest gennemgående perspektiver fra vores baggrundsmateriale:

// Videregående uddannelsesinstitutioner har veletablerede faglige miljøer. De kan hurtigt omsætte ny viden baseret på ekstra høj og solid faglighed til tilbud inden for livslang læring, der efterspørges af et arbejdsmarked eller et samfund i konstant dynamisk udvikling. Et eksempel er Johns Hopkins University i Maryland, USA, som tilbage i april 2020 startede udbuddet af en micro-credential i COVID-19-smitteopsporing. Den fik over en million deltagere fra hele verden på en måned.

// Flexibiliteten og det typisk digitale format i micro-credentials kan øge den geografiske rækkevidde af institutionernes tilbud om livslang læring og få fat i en gruppe af lifelong learners, som eksempelvis ikke vil bevæge sig langt eller har få ressourcer (økonomiske, tidsmæssige eller personlige) til at investere i at tilegne sig nye kvalifikationer.

// Uddannelsesinstitutioner kan skabe et uddannelsesdesign og en uddannelsestilrettelæggelse, som giver mulighed for at flette interne eller eksterne micro-credentials ind i ordinære uddannelsesforløb. Derved kan micro-credentials supplere de studerendes typiske undervisning med fleksibilitet og mulighed for at specialisere sig i særlige faglige områder afhængigt af personlig interesse eller et bestemt arbejdsmarkeds særlige behov.

// Micro-credentials kan være en sandkasse for agilitet og innovation i forhold til nye, digitale pædagogiske tiltag. De kan bidrage til at imødekomme og inspirere behovet for at gentænke tilrettelæggelsen af uddannelsesforløb til fremtidens generationer af studerende, der er formet af on demand-tilbud som SoMe, Netflix, computerspil m.m.

// Micro-credentials kan få en rolle i forhold til de videregående uddannelsesinstitutioners vurderinger af studiesøgendes realkompetencer. Micro-credentials kan således være en mulighed for at få et bevis for de relevante kompetencer, som ansøgere har opnået igennem andre relevante aktiviteter end uddannelse.

Uddannelsesinstitutionernes rolle som udbydere

Det store spørgsmål er, hvordan de videregående uddannelsesinstitutioner skal koble sig på micro-credentials. Den australske professor emerita Beverley Oliver vurderer, at vi globalt står på tærsklen til, at it-tech-virksomheder vil dominere udbuddet af micro-credentials. Det medfører en risiko for, at micro-credentials ikke bliver udbudt på videregående niveau. Der er også risiko for, uddannelseselementer som pædagogisk tilrettelæggelse og undervisning varetaget af aktive forskere nedprioriteres, og at micro-credentials vil stå tilbage med den rene kompetencerettede del. Det kan udgøre en kvalitetsudfordring. Med et utal af andre udbydere af micro-credentials både globalt og i Europa, er der en EU-politisk ambition om, at der skal opstilles gode rammer for, hvordan de traditionelle videregående uddannelsesinstitutioner sætter sig på dagsordenen i Bologna-processens lande. Det ligger nærmest i kortene, at det vil være urealistisk at nå til enighed om fælles rammer på den globale scene.

De traditionelle videregående uddannelsesinstitutioner kan stå stærkt i forhold til tillid og anerkendelse af micro-credentials blandt arbejdsgivere og deltagere.

Vores baggrundsmateriale fremhæver, at de videregående uddannelsesinstitutioner i Europa allerede er velkendte institutioner, som der er tillid til qua rammerne for gensidig tillid og anerkendelse i Bologna-processen. Det betyder, at institutionerne har gode forudsætninger for at kunne udbyde ECTS-bærende micro-credentials, udbyde micro-credentials, der svarer til niveauindplaceringer i kvalifikationsrammer, og udstede certifikater, som der er tillid til. Rapporterne påpeger dog også det forhold, at det kræver en kul-

turændring, hvis arbejdsgivere og deltagere skal tage micro-credentials til sig. Dette indebærer en bevægelse hen imod at se på kvaliteten og anerkendelsen af små uddannelsesenheder frem for alene at betragte traditionelle, sammenhængende uddannelsesforløb som den eneste form for "lødige" uddannelse, man som videregående uddannelsesinstitution kan udbyde.

Mange har forventninger til de videregående uddannelsesinstitutioner, men fremtiden er stadig uklar. Vores baggrundsmateriale peger på, at det er svært at forudsige, om micro-credentials fremover vil blive en del af alle uddannelsesinstitutioners uddannelsesportefølje. Kommer udbuddet af micro-credentials til at vokse, og uddannelsesstypen til at udleve sit potentiale, vil mange uddannelsesinstitutioner også kunne komme til at anerkende andre udbyderes micro-credentials som en del af institutionernes formelle uddannelser eller som en del af realkompetencevurderingerne i forbindelse med optaget.

Spørgsmål til fremtiden

Uddannelses- institutionerne

På trods af tydelige aktuelle EU-politiske ambitioner om, at micro-credentials skal være en del af fremtidens europæiske uddannelsesinstitutioner, er der stadig mange uklare spørgsmål for uddannelsesinstitutionerne.

Typiske spørgsmål er:

- Hvor stor vil efterspørgslen efter microcredentials rent faktisk blive fra arbejdsgivere, lifelong learners og studerende på ordinære uddannelser?
- Risikerer uddannelsesinstitutionernes traditionelle VVEUdbud at blive disruptet, hvis institutionerne er tilbageholdende med at udbyde micro-credentials?
- Skal uddannelsesinstitutionernes microcredentials rettes mod et nationalt, europæisk eller globalt behov, hvis deltagervolumenet skal være stort nok til en bæredygtig udbudsmodel?
- Vil en tydeliggørelse af de EU-politiske rammer for udbud af micro-credentials være en støtte og hjælp, eller vil de blive en bureaukratisk hindring for den agilitet og innovation, der ligger i micro-credentials' natur?
- Hvordan kan man i praksis bruge microcredentials i forhold til realkompetencevurderinger?
- På hvilken måde skal microcredentials indgå i intern og ekstern kvalitetssikring?

Nye muligheder for læring og certificering gennem hele livet

Deltagere

I de kommende år vil mange studerende og arbejdsgangere opleve et behov for at udvikle deres kompetencer for at følge med udviklingen i behovene på arbejdsmarkedet. Hvordan fremtiden helt præcis bliver, er umuligt at forudsige. Allerede nu er virkeligheden, at rigtigt mange europæere ikke længere har et lineært arbejdsliv. I stedet bevæger de sig igennem et arbejdsliv, der er komplekst og derfor kræver mere komplekse læringsmuligheder igennem hele karrieren. På EU-politisk niveau er micro-credentials udpeget som en del af løsningen på den udfordring. Dermed bliver micro-credentials også set som en del af realiseringen af den vision om livslang læring, der længe har stået centralt i det EU-politiske samarbejde om videregående uddannelse.

Forskellige grupper af deltagere vil tage micro-credentials udbudt af videregående uddannelsesinstitutioner. Overordnet kan der skelnes mellem to grupper af mulige deltagere. For det første er der en stor gruppe af lifelong learners, for hvem micro-credentials tilbyder nogle andre muligheder for kompetenceudvikling på videregående uddannelsesniveau end de efter- og videreuddannelsesstilbud, der allerede findes i det etablerede uddannelsessystem. For det andet er der en gruppe knyttet til ordinære fuldtidsuddannelser, bestående dels af fuldtidsstuderende og dels af studiesøgende, der gerne vil optages på en videregående uddannelse.

Visualiseringen på side 37 viser, hvordan deltagere kan tage micro-credentials i forskellige kombinationer med ordinær videregående uddannelse.

Læringsudbytte

Micro-credentials kan give deltagerne specifikke, opdaterede og anvendelsesorienterede kvalifikationer. Deltagerne får typisk specifikke kvalifikationer med sig fra micro-credentials. Det hænger sammen med, at fokus er på afgrænsede områder, som der er et tydeligt arbejdsmarkedsbehov for, og som kan rummes inden for en micro-credential. Vores baggrundsmateriale viser dog, at der også findes micro-credentials, der sigter mod at løfte generalistkompetencer, såsom metoder eller transferable skills, der kan bruges inden for mange områder. Deltagerne vil typisk have en forventning om, at indholdet er opdateret, med fx de nyeste metoder eller state-of-the-art-viden inden for området. Hovedvægten i micro-credentials ligger på at tilbyde deltagerne anvendelsesorienterede kvalifikationer, som der aktuelt er et tydeligt behov for på arbejdsmarkedet. Fx vil en micro-credential om dataetik typisk ikke alene handle om teoretiske begreber, men også om øvelse i at finde etisk holdbare løsninger ved anvendelse af nye teknologier i komplekse arbejdssituationer. Samtidig varierer det, hvordan micro-credentials dækker og vægter de tre typer af kvalifikationer, vi kender fra den europæiske kvalifikationsramme for livslang læring (viden, færdigheder og kompetencer).

Micro-credentials kan være et supplement til de kvalifikationer, som deltagerne har opbygget gennem deres arbejde og uddannelse. De to grupper af deltagere kan få forskelligt udbytte af at supplere deres samlede sæt af kvalifikationer med micro-credentials. Lifelong learners kan bruge micro-credentials til at opdatere, tone eller dreje deres kompetenceprofil på et arbejdsmarked i hastig forandring. Ofte udbyder videregående ud-

Perspektiver i micro-credentials for deltagere/ studerende

Læringsform

dannelsesinstitutioner videregående voksen-, efter- og videreuddannelse (VVEU) i form af akademi-, diplom- og masteruddannelser opbygget af moduler på 5-10 ECTS-point. Micro-credentials på videregående uddannelsesniveau beskrives som et fokuseret løft inden for afgrænsede kompetenceområder via små læringsenheder på ned til 1-2 ECTS-point. Fuldtidsstuderende på ordinære uddannelser kan bruge micro-credentials som et supplement til de grundlæggende kvalifikationer, de får gennem deres uddannelse. Formålet kan være at differentiere sig fra medstuderende ved at tage micro-credentials inden for et område, som de særligt gerne vil beskæftige sig med.

Micro-credentials tilbyder en fleksibel, personaliseret og ofte innovativ læringsform. For deltagerne kan micro-credentials være en fleksibel form for læring. De fleste micro-credentials leveres i et digitalt format. Det frigør læring fra de geografiske og tidsmæssige barrierer, der ellers kan afholde travle lifelong learners fra at opkvalificere sig. Dertil kommer, at micro-credentials udbydes som mindre læringsenheder, hvilket gør, at der er kort fra start til den mållinje, der udløser en certificering af nye kvalifikationer. Dette har bred appel i en tid, hvor mange fra den digitale verden er vant til korte sekvenser og hurtigt målopfyldelse. Deltagerne får i micro-credentials en personaliseret læringsform. Det digitale format kan give undervisningen en just for me-kvalitet, når den enkelte deltager frit kan vælge fx tidspunkter, lokalitet og tempo for læringen. Deltageren kan vælge at tage flere micro-credentials, som tilsammen kan ses som et læringsforløb. Det kaldes *stacking* og udgør et personligt styret alternativ til den progressionstænkning, der er tænkt ind i studieordninger i det traditionelle uddannelsessystem. Faktisk ser den australske professor emerita Beverley Oliver et potentiale for, at ECTS-bærende micro-credentials kan føre til mere personaliserede læringsveje gennem ordinære videregående uddannelser. Det kan ske, når flere studerende får mulighed for individuelt at sammensætte en serie af micro-credentials, der så træder i stedet for et modul/semester. Endelig kan micro-credentials tilbyde deltagerne innovative læringsformer, fordi nogle uddannelsesinstitutioner bruger micro-credentials som "sandkasse" for afprøvninger af, hvad digital undervisning af høj kvalitet kan være.

Certificering af kvalifikationer

Micro-credentials giver deltagerne et certifikat for kvalifikationer inden for et afgrænset område. Micro-credentials afrundes med en faglig bedømmelse af, om læringsmålene er opnået. Bedømmelsen udgør grundlaget for at kunne give deltagerne et certifikat for deres nye kvalifikationer. Udstedes certifikatet af en videregående uddannelsesinstitution, kan det give deltageren bevis for, at vedkommende har opnået afgrænsede kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau og hos en udbyder, der er garant for et højt fagligt niveau. De uddannelsesbeviser, vi kender fra ordinære videregående uddannelser, gives ved afslutningen af et samlet uddannelsesforløb. Ved micro-credentials udstedes et certifikat for hver enkelt mindre læringsenhed.

Micro-credentials tilbyder certifikat for kvalifikationer til nye målgrupper. Vores baggrundsmateriale viser, at micro-credentials potentielt kan udvide uddannelsesmarkedet ved at nå ud til målgrupper, der er i livssituationer, hvor de leder efter korte veje til at få papir på, hvad de kan. Det kan være lifelong learners med begrænsede tidsmæssige ressourcer på grund af familieliv og arbejde, der foretrækker micro-credentials frem for mere omfattende tilbud inden for VVEU. Eller det kan være studiesøgende, der gerne vil optages på en ordinær videregående uddannelse, men som ikke opfylder standardkravene for optagelse og derfor skal optages på baggrund af en realkompetencevurdering. Der er stadig mange ubekendte med hensyn til, hvordan micro-credentials kan certificere realkompetencer, og hvordan certifikaterne vil blive vurderet af uddannelsesinstitutionerne i forbindelse med optag. Uanset

målgruppen er perspektivet dog klart fra EU-politisk side: Den uddannelsesmæssige mobilitet ville blive styrket til gavn for både den enkelte deltager, uddannelsesinstitutionerne og arbejdsgiverne.

Spørgsmål til fremtiden

Deltagere/
studerende

Micro-credentials rummer mange potentialer for deltagerne, men der er også mange ubekendte og uklarheder. Lige nu gøres der EU-politisk en indsats for at finde svar på, hvordan man ved hjælp af værktøjer og standarder fra Bologna-processen kan bidrage til, at potentialerne bliver realiseret.

Nogle af de spørgsmål, der rejses i vores baggrundsmateriale er:

- Hvordan kan man skabe gennemsigtighed med hensyn til, hvilke kvalifikationer man som deltager vil opnå gennem deltagelse i microcredentials?
- Hvad skal der til, for at uddannelsesinstitutioner og arbejdsgivere anerkender microcredentials som en troværdig certificering af deltagerens kvalifikationer og realkompetencer?
- Hvilke potentialer og udfordringer ligger der i at gøre microcredentials ECTS-bærende, så deltagerne kan integrere micro-credentials i ordinære videregående uddannelser?
- Hvordan kan man som deltager rejse på tværs af lande og institutioner med microcredentials?
- Hvilke potentialer og udfordringer ligger der i at bruge microcredentials til at nå unge eller udsatte, der har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet/videregående uddannelser?

Ukendte muligheder for opkvalificering af medarbejdere målrettet arbejdsmarkedets aktuelle og kommende behov

Kompetencebehov og kompetenceudvikling under forandring

En kløft imellem hastige forandringer på arbejdsmarkedet og mangel på medarbejdere med opdaterede kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau.

Prognoser om, at den hastige teknologiske og digitale udvikling vil betyde, at mange eksisterende job vil undergå store forandringer, præger de internationale drøftelser om de videregående uddannelsers relevans. Arbejdsmarkedet står potentielt over for, at det bliver nødvendigt at efter- og videreudanne en stor del af arbejdskraften, så den får målrettede kvalifikationer, der modsvarer arbejdsmarkedets aktuelle og kommende behov. Vores baggrundsmateriale peger på, at der allerede findes en stor mængde af kortere kurser, der udvikler arbejdskraften. Samtidig er det på tværs af Europa i høj grad private kursusudbydere og virksomheder, der overtager uddannelsesmulighederne, når man har afsluttet en videregående uddannelse. Ser man bort fra de mere omfattende akademi-, master- og diplomuddannelser er der længere imellem videregående uddannelsesinstitutioner, der udbyder korte, målrettede uddannelsesenheder. Analysen er, at der så at sige findes et hul i markedet for kort og fleksibel videregående voksen-, efter-, og videreuddannelse, der direkte kan modsvare arbejdsmarkedets aktuelle og kommende behov.

En overset mulighed for målrettet *lifelong learning* kan ligge lige for.

I vores baggrundsmateriale bliver micro-credentials italesat som en del af løsningen for at imødekomme arbejdsmarkedets fremtidige behov. Det peger dog også på, at arbejdsmarkedet endnu ikke for alvor har fået øjnene op for potentialerne. Det skyldes to forhold. Først og fremmest mangler arbejdsgiverne

kendskab til micro-credentials og deres muligheder. Her har de videregående uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedets parter og politiske beslutningstagere en opgave med at gøre de enkelte arbejdsgivere bevidste om uddannelsesmuligheden. Et andet forhold er, at det er vanskeligt for arbejdsgivere og arbejdsgivere at gennemskue og overskue værdien og kvaliteten af de enkelte micro-credentials i det enorme globale udbud. Her peger EU-Kommissionen på, at en fælles ramme for de micro-credentials, der udbydes i Bologna-processens medlemslande, er et vigtigt element i forhold til at skabe gennemsigtighed og tillid.

Perspektiver i micro-credentials for arbejdsmarkedet

Eksempler på arbejdsmarkedsperspektiver

Perspektiver i forhold til livslang læring og bevis for potentielle medarbejderes personlige kompetencer.

Vores baggrundsmateriale fremhæver to overordnede perspektiver i forhold til micro-credentials' potentialer for arbejdsmarkedet. Det ene handler om eksisterende medarbejderes deltagelse i *lifelong learning*. Det andet handler om at få bevis for potentielle medarbejderes personlige kompetencer.

Nogle af de mest gængse pointer i forhold til førstnævnte er:

Micro-credentials er en del af løsningen. EU-Kommissionen ser, at micro-credentials, qua deres korte og målrettede karakter, skal være en del af løsningen i forbindelse med målet om, at det europæiske uddannelsessystem skal tilpasse sig. Det skal ske ved at styrke *lifelong learning* og række ud mod, at langt flere opkvalificerer sig igennem hele livet. Dermed ikke sagt, at arbejdsmarkedet ser ind i en fremtid, hvor alle tilbud om livslang læring fra de videregående uddannelsesinstitutioner skal være micro-credentials. De små uddannelsesenheder skal ses som et supplerende tilbud til arbejdsmarkedet om, at medarbejderne kan få målrettede og/eller specialiserede kvalifikationer i en mindre skala, end arbejdsmarkedet har været vant til hos de videregående uddannelsesinstitutioner.

Micro-credentials kan bygge bro mellem nogle arbejdsgiveres og arbejdstageres behov for opkvalificering på videregående uddannelsesniveau. Micro-credentials kan være en mindre ressourcekrævende måde, hvorpå man kan overvinde kløften mellem kva-

lifikationer på videregående uddannelsesniveau og arbejdsmarkedets efterspørgsel. For arbejdsgiveren kan den fleksible og målrettede karakter af micro-credentials være en attraktiv måde, hvorpå man kan opkvalificere medarbejdere på den mindst muligt indgribende måde i forhold til medarbejderes daglige opgaveløsning. For nogle medarbejdere kan det være attraktivt at deltage i et kort forløb, der eventuelt udløser 1-2 ECTS-point med en overkommelig eksamen, der giver direkte anvendelige kompetencer. Det medvirker til, at ansatte, der ellers ikke ser sig selv som deltagere i *lifelong learning* på videregående uddannelsesniveau, kan få nye muligheder.

Typen af viden og kompetencer, som arbejdsmarkedet kan hente fra micro-credentials, hænger sammen med dets aktuelle behov. Baggrundsmaterialet taler særligt om afgrænsede kompetenceområder, som er direkte anvendelige i praksis på arbejdsmarkedet. Hvis der skal være den direkte kobling mellem arbejdsmarkedets behov og uddannelsesinstitutionernes udbud af micro-credentials, forudsætter det en løbende og tæt dialog mellem parterne. Det er ikke kun arbejdsmarkedet, der kommer med vigtige input. Ofte kan uddannelsesinstitutionerne spille en vigtig rolle i forhold til at identificere arbejdsmarkedets ukendte, fremtidige behov. Ud over de målrettede kvalifikationer kan micro-credentials opkvalificere med nye teoretiske og metodiske kvalifikationer eller opkvalificere de personlige kompetencer i forhold til 21st century skills.

I forhold til perspektivet om at få tillid til potentielle medarbejders individuelle kompetencer er der to centrale pointer:

Mulighed for at få tillid til kompetencer hos medarbejdere uden direkte relevant uddannelse. Mange arbejdsgivere er positive over for at ansætte folk, der ikke nødvendigvis har en direkte relevant videregående uddannelse. Erhvervs erfaring eller anden livserfaring har klædt ansøgere på med viden og kvalifikationer, som kan være attraktive for arbejdsgiveren. Udfordringen for arbejdsgiveren er dog at få tydeliggjort og få bevis for, at ansøgeren har de ønskede og/eller nødvendige kvalifikationer. Baggrundsmaterialet fremhæver, at micro-credentials er en mulighed for at få dokumentation for specifikke personlige kompetencer, og at ansøgere med micro-credentials vil kunne stå stærkere i forhold til at opnå ansættelse.

Mulighed for dimittender for at få bevis for særligt relevante kompetencer. Micro-credentials kan give arbejdsmarkedet gunstige muligheder for at rekruttere dimittender med specifik relevans. Dimittenden kan som en del af eller som et supplement til vedkommendes ordinære uddannelse have tilegnet sig specifikke og målrettede faglige indsigter og kvalifikationer i forhold til bestemte brancher eller specialiserede virksomheder.

Spørgsmål til fremtiden

Arbejdsmarkedet

Der er flere potentialer i micro-credentials for arbejdsmarkedet, men der er også mange uklarheder. En gennemgående pointe i baggrundsmaterialet er den udfordring, det er for arbejdsmarkedet at navigere i de mange uklarheder, der stadig er omkring micro-credentials. Endnu er der ikke klare svar på ret mange spørgsmål. Baggrundsmaterialet foreslår, at et tydeligt EU-politisk rammeværk er et nødvendigt skridt, for at arbejdsgivere kan få micro-credentials og deres potentialer for livslang læring mere ind i bevidstheden. Rammeværket kan eksempelvis være en fælles definition, en fælles varebetegnelse som fx en kort studieordning med angivelse af indhold, niveau, jf. kvalifikationsrammen, udbyder, udprøvningsform, eventuelle ECTS-point, kvalitetssikring m.m.

Udfordringen med at overskue og gennemskue micro-credentials fra udbydere på den globale scene er stadig komplekst, men andre af verdens regioner arbejder på fælles rammeværk a la de takter, man ser i Europa. Det gælder eksempelvis Australien, New Zealand og USA.

Typiske spørgsmål, der rejses fra et arbejdsmarkedsperspektiv, er:

- Hvad er micro-credentials, og hvad er de ikke?
- Hvad er det for en type kompetencer og viden, man får med sig fra micro-credentials?
- Hvilke konkrete micro-credentials kan man have tillid til, rent faktisk har styrket potentielle og nuværende medarbejderes match med nye kompetencebehov på arbejdsmarkedet?
- Kan det betale sig ressourcemæssigt – hvad angår både tid, penge og menneskelige ressourcer – at tilbyde ansatte kompetenceudvikling via micro-credentials?

En ny spiller på banen?

På EU-politisk niveau er der et aktuelt fokus på micro-credentials. I de seneste par år er der fra EU-politisk side igangsat en række initiativer og projekter, der har til formål at understøtte udviklingen af micro-credentials på videregående uddannelsesniveau. Det vidner om politiske ambitioner om at udvide kendskabet til micro-credentials blandt videregående uddannelsesinstitutioner, potentielle deltagere og arbejdsmarkedet. EU-Kommissionen har eksempelvis formuleret visioner for det fælleseuropæiske uddannelsesområde frem til 2025. Her lyder én af visionerne:

”The Commission will work towards the development of a European approach to micro-credentials, to help widen learning opportunities and strengthen the role of higher education (...) in lifelong learning by providing more flexible and modular learning opportunities (...) The need for more flexible and inclusive learning paths has increased as the student population is becoming more diverse and the learning needs more dynamic” (European Commission, 2020).

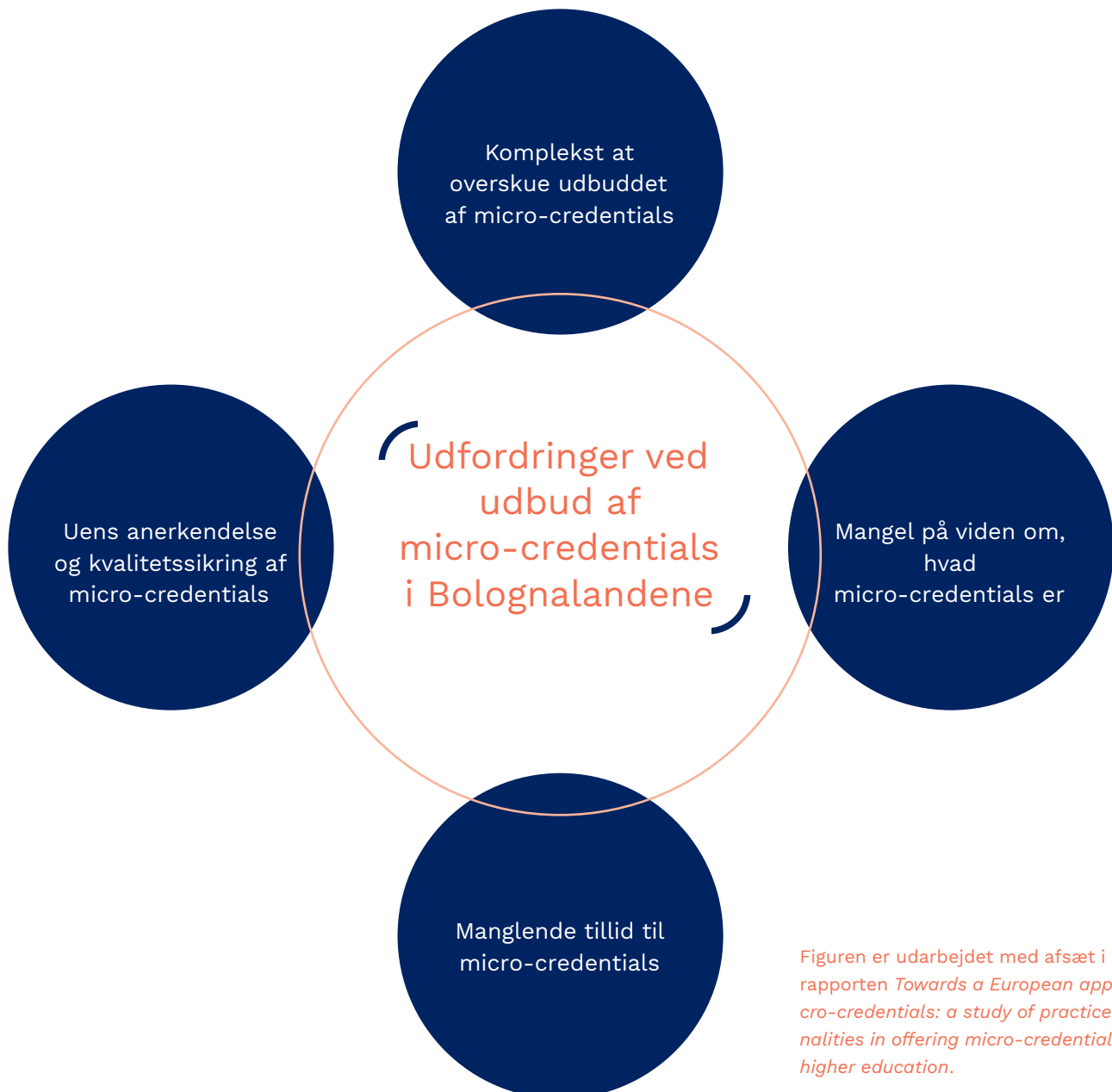
EU-Kommissionen fremhæver også micro-credentials som en del af svaret på den udfordring, det bliver for den europæiske arbejdskraft at holde sig på omgangshøjde med den hastige teknologiske og digitale udvikling og dermed øgede konkurrence på et globalt arbejdsmarked.

I Bolognasamarbejdet er der behov for en fælles forståelse af, hvad micro-credentials er. Vores baggrundsmateriale peger på det forhold, at mange videregående uddannelsesinstitutioner i Bolognaproces-

sens lande ser et stigende behov for at kunne udbyde korte læringsforløb på videregående uddannelsesniveau. Samtidig efterspørger mange af institutionerne klare rammer for at udbyde micro-credentials. Rammerne er vigtige, hvis studerende, lifelong learners, videregående uddannelsesinstitutioner og arbejdsgivere på tværs af hinanden og på tværs af Europa skal have tillid til kvaliteten og skal kunne se relevansen af micro-credentials i forhold til arbejdsmarkedets behov. Det gælder også, hvis studerende på ordinære videregående uddannelser skal kunne se muligheder i at supplere deres ordinære uddannelsesforløb med fleksible læringsmuligheder i form af micro-credentials. Eksempelvis fremhæves nødvendigheden af at få etableret et system, som gør det muligt at stacke micro-credentials til en større, anerkendt uddannelsesenhed, eventuelt til en egentlig grad. Et andet eksempel er behovet for at kunne rejse med micro-credentials, enten enkeltstående eller stackede, på tværs af de europæiske grænser og potentielt i hele verden.

En række eksisterende værktøjer og standarder fra Bolognaprocessen kan understøtte tilliden og anerkendelsen af micro-credentials. Vores baggrundsmateriale fremhæver mulighederne i micro-credentials, men udpeger også de mest centrale udfordringer i forbindelse med at udbygge micro-credentials blandt Bolognaprocessens medlemslande:

EU-politiske
perspektiver på
micro-credentials

Figuren er udarbejdet med afsæt i en figur fra rapporten *Towards a European approach to micro-credentials: a study of practices and commonalities in offering micro-credentials in European higher education*.

Det fremhæver også, at værktøjerne fra Bologna-processen er med til at etablere gensidig tillid og anerkendelse på tværs af medlemslandene. Værktøjerne giver et fælles sprog og en gennemsigtighed, som også kan sættes i spil i forhold til at arbejde med de identificerede udfordringer med micro-credentials. Værktøjerne er kvalifikationsrammer, ECTS-systemet, gensidig anerkendelse, *Diploma Supplement* og *Standards and Guidelines for Quality Assurance* (ESG'erne). Hvordan micro-credentials skal spille sammen med de værktøjer, er endnu ikke afklaret. Vores baggrundsmateriale peger eksempelvis på, at når det kommer til anerkendelse, har micro-credentials mange ansigter. Det kan være de videregående uddannelsesinstitutioners anerkendelse af, at læring fra micro-credentials kan indgå som delelementer i institutionens ordinære uddannelser eller som anerkendelse af realkompetencer i forbindelse med optagelse af nye studerende. Det kan være anerkendelse fra arbejdsgiveres side i forhold til at se micro-credentials som en værdi i forbindelse med ansættelse eller kompetenceudvikling af medarbejdere. Endelig kan det være samfundets generelle anerkendelse af micro-credentials som videregående uddannelse.

Retningen for de næste skridt mod fælles europæiske rammer for micro-credentials er sat. På EU-politisk plan har the Bologna Follow-up Group igangsat tre forskellige arbejdsgrupper, der skal se på micro-credentials ud fra nøgleværktøjerne i Bologna-processen. I den forbindelse er der identificeret en række forhold, der skal på plads som et første trin. Det drejer sig eksempelvis om:

- En fælles definition
- En liste over kritisk information, der beskriver den enkelte microcredential
- Afstemning med nationale kvalifikationsrammer, som skal tydeliggøre niveau og læringsudbytte
- Kvalitetssikringsstandarder
- Definerede ECTS-point
- Anerkendelse i forhold til ordinære studier, andre microcredentials og arbejdsmarkedet.

Det arbejde er i gang i regi af EU-Kommissionen. Det er vigtigt at pointere, at de identificerede forhold er rettet imod micro-credentials, der udbydes af videregående uddannelsesinstitutioner i Bologna-processens lande, og at de har til formål at genanvende de værktøjer, som allerede i brug på institutionerne. Et af de spørgsmål, baggrundsmaterialet rejser i forlængelse af arbejdet hen imod fælles definitioner og standarder for micro-credentials, er, hvordan Bolognaværktøjerne kan implementeres uden at blive så omfattende, at de overskygger størrelsen på uddannelsesenheden og er en hindring for agilitet og innovation. Hvordan det kommer til at se ud i de enkelte medlemslande, afhænger af, hvordan et eventuelt princip fra Bologna-samarbejdet vil blive implementeret nationalt.

En vigtig del af et fundament, der stadig er under opbygning

Kvalitetssikring er en vigtig nøgle for tilliden til videregående uddannelse inden for Bologna-processens rammer. Vores baggrundsmateriale fremhæver kvalitetssikring som en af byggestenene, hvis micro-credentials på videregående uddannelsesniveau skal opnå større anerkendelse og udbredelse blandt arbejdsgivere, videregående uddannelsesinstitutioner og deltagere på tværs af Bologna-processens lande. Kvalitetssikring bidrager til tillid. For micro-credentials bygger tillid både på gennemsigtighed i forhold til kvaliteten af den enkelte micro-credential og på, at den udbydende uddannelsesinstitution generelt er kendt for høj kvalitet, hvad angår dens uddannelser og forskning. Også på den globale scene bliver kvalitetssikring fremhævet som en vigtig del af fundamentet for at skabe tillid til og anerkendelse af micro-credentials.

De videregående uddannelsesinstitutioner i Bologna-processens lande har et forspring, fordi de allerede har kvalitetsrammerne på plads. Vores baggrundsmateriale fremhæver, at the European Standard and Guidelines (ESG'erne) kan udgøre et velkendt og fælles kvalitetsrammeverk for de micro-credentials, der udbydes af videregående uddannelsesinstitutioner i Bologna-processens lande. Dermed har uddannelsesinstitutionerne allerede rammerne for deres interne kvalitetssikring på plads, ligesom de er vant til at operere inden for rammerne af deres nationale eksterne kvalitetssikringssystem. Aktuelt bliver ESG'ernes rummelighed i forhold til micro-credentials undersøgt og diskuteret, fx i forbindelse med MICROBOL-projektet.

En anden pointe i den aktuelle drøftelse af micro-credentials er, at tilliden til den enkelte micro-credential øges, hvis den udbydes af en akkrediteret videregående uddannelsesinstitution eller som en del af

en akkrediteret videregående uddannelse. Ligeledes fremhæves det, at videregående uddannelsesinstitutioners interne procedurer for at godkende dele af deres ordinære uddannelser, der er gennemført uden for institutionen, også kan dække eksterne micro-credentials, og dermed vil de være kvalitetssikret.

Skal kvalitetssikring være den fulde pakke eller et lighter touch? Vores baggrundsmateriale fremhæver, at micro-credentials, der udbydes af en videregående uddannelsesinstitution i Bologna-processens lande, bør kvalitetssikres i lighed med institutionernes ordinære uddannelser. I forlængelse heraf er der drøftelser om, hvorvidt micro-credentials og ordinære uddannelser skal gennemgå fuldstændigt samme interne og eksterne kvalitetssikring, eller om der skal være særlige systemer eller et lighter touch, der svarer til det omfang, som en micro-credential har. Skal forhold som det forventede og dokumenterede volumen i optag og diversiteten blandt deltagerne i den enkelte micro-credential eksempelvis have betydning for omfanget af den kvalitetssikring, som den gennemgår? I dag er der stor forskel på, om interne og eksterne kvalitetssikringssystemer i Europa inddrager uddannelsesenheder, der ikke fører til en grad. Der er derfor ingen systematisk praksis, der viser, hvordan og i hvilket omfang micro-credentials fra videregående uddannelsesinstitutioner indgår i intern og ekstern kvalitetssikring.

Offentligt tilgængelig minimumsinformation kan være en vej til at få overblik over den enkelte micro-credentials' indhold og tillid til dens kvalitet. Tillid til micro-credentials blandt arbejdsgivere, videregående uddannelsesinstitutioner eller deltagere forudsætter, at de kan få klar og overskuelig viden om, hvad den enkelte micro-credential indeholder, og hvordan dens

Perspektiver på kvalitetssikring af micro-credentials

Fælles standard med inspiration fra energimærker for hvidevarer

En fælles europæisk standard sammenlignes med det mærke, der er klistret på alle hvidevarer. Mærket giver forbrugerne en hurtig indsigt i varens energiforbrug og miljøpåvirkning og gør det nemmere at afkode information, som ellers kan være vanskelig at forstå. I forhold til micro-credentials kan standarden bedst beskrives som en kondenseret studieordning og kan indeholde information om:

- // Titel på microcredentialen.
- // Udbyder, herunder om det er en videregående uddannelsesinstitution eller en anden type udbyder.
- // ECTS-angivelse.
- // Niveauindplacering i kvalifikationsramme.
- // Hvilken profil micro-credentialen har. Er den fx rettet mod forskning, profession, generel interesse etc.?
- // Læringsudbytte.
- // Typen af læring – fx onlinelæring, onsitelæring, blended learning eller arbejds erfaring.
- // Forudsætninger for at deltage.
- // Vurderingsform, herunder om deltagerens identitet bliver verificeret ved eksamen, og om der gives karakter.
- // Typen af bevis, der dokumenterer det opnåede læringsudbytte – fx certifikat, diplom, badge eller lignende.
- // Etablerede muligheder for integration med anden videregående uddannelse eller *stacking* med andre microcredentials til en større enhed.
- // Kvalitetssikring, herunder hvordan og af hvem.

kvalitet er sikret. Det gælder ikke mindst i forhold til det store potentiale for at bevæge sig på tværs af uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkeder, som denne type uddannelse tilbyder. Et gennemgående træk i vores baggrundsmateriale er, at det er en vigtig forudsætning for gennemsigtighed og tillid at have en fælles standard for, hvilke informationer der beskriver den enkelte micro-credential. Som det er nu, er der stor variation i informationen, og det gør det vanskeligt for deltagere, arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner at afkode den enkelte micro-credential. Der er lagt op til, at en sådan liste over kritiske informationer kan udgøre en fælles europæisk standard for micro-credentials. Der er også lagt op til, at en fælles standard er et første vigtigt skridt hen imod at kunne gennemskue kvaliteten af den enkelte micro-credential. Ikke mindst fordi det bliver tydeligt, hvad det er for en genstand, der skal kvalitetssikres.

Også i andre af verdens regioner arbejdes der med lignende fælles standarder. Det gælder eksempelvis i regi af den amerikanske kvalitetssikringsorganisation CHEA og i regi af regeringerne i New Zealand og Australien.

En balancegang mellem det nødvendige og det begrænsende. I vores baggrundsmateriale fremhæves det, at hvis tilliden til og anerkendelsen af micro-credentials skal styrkes blandt videregående uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedet og deltagere, er det afgørende, at kvaliteten ikke kun bliver postuleret af udbyderen eller bevist, ved at der er et marked, der aftager micro-credentialen. Derfor er det vigtigt, at det også er synligt, hvilke processer der sikrer kvaliteten, jf. minimumsinformationens sidste dot. Der rejses dog også et forbehold over for at arbejde for standardiseret med micro-credentials. Argumentet er, at hvis der

stadig skal være plads til innovation og fleksibilitet, må den offentligt tilgængelige minimumsinformation ikke blive for stram med hensyn til at foreskrive eller standardisere. Fx må den ikke udvikle sig til en form, der gør, at en omfattende kvalitetssikring af micro-credentials bliver en hæmsko for uddannelsesinstitutionernes mulighed for at udbyde dem. Det forhold skal også ses i lyset af, at rigtigt mange udbydere af micro-credentials er private udbydere af uddannelse eller interne virksomhedsakademier, der ikke er underlagt samme krav om og forventninger til kvalitetssikring.

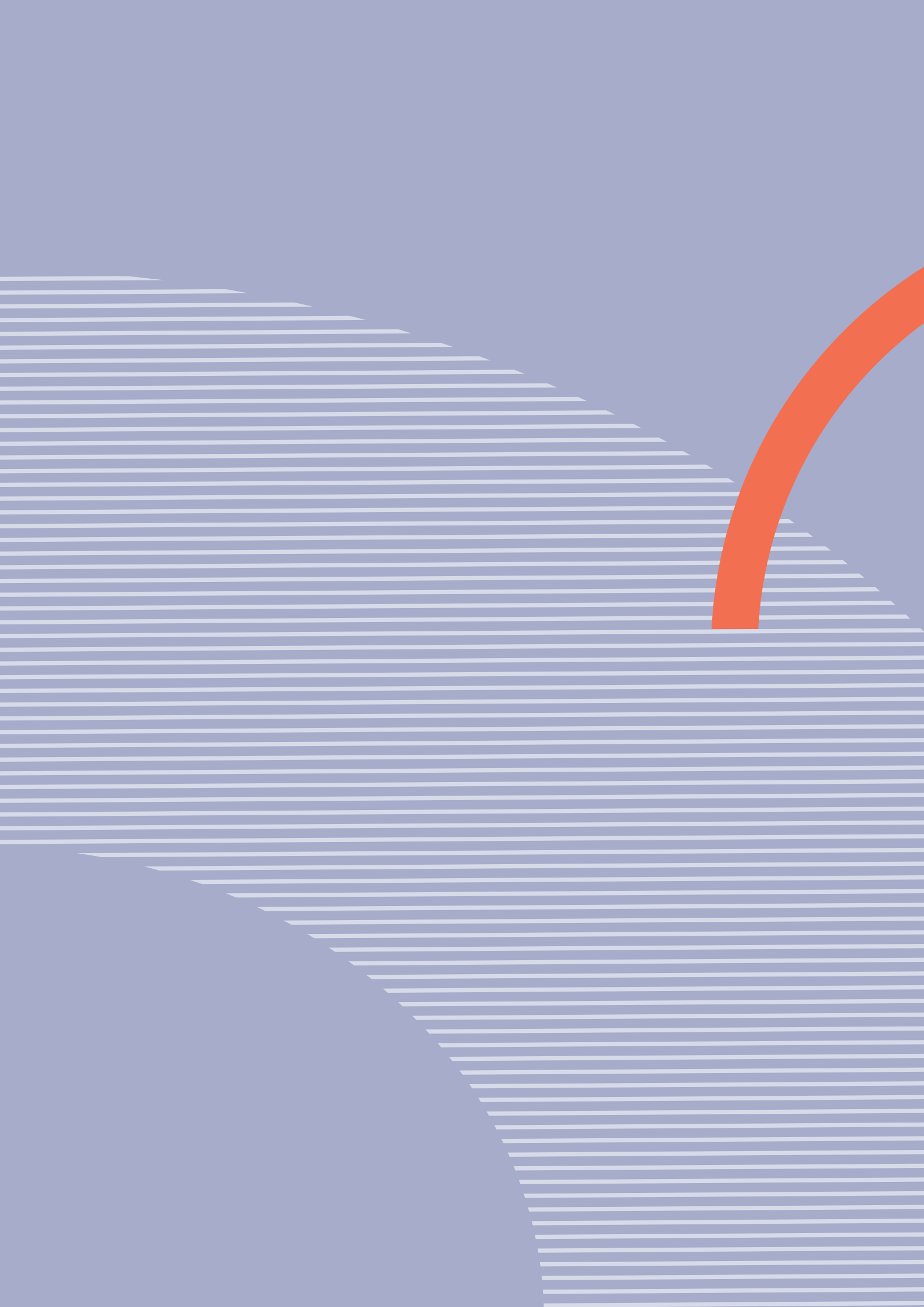
Spørgsmål til fremtiden

Kvalitetssikring

På trods af det igangværende EU-politiske udviklingsarbejde rejser rammerne for kvalitetssikring af micro-credentials stadig flere spørgsmål, end der er svar på. Selvom spørgsmålene rejses på europæisk plan, kommer man til at finde en del af svarene inden for de nationale rammer for kvalitetssikring af videregående uddannelser.

Et udvalg af de spørgsmål er:

- Hvilke elementer definerer god kvalitet, når det gælder microcredentials – er det eksempelvis de samme som ved traditionelle uddannelsesforløb, hvilken rolle skal studerendes forskellige forudsætninger spille, og hvilke mekanismer kan sikre progression, hvis micro-credentials stackes til større enheder?
- Hvilke former for intern og ekstern kvalitetssikring er mest egnede til at sikre kvaliteten af microcredentials under hensyntagen til deres særlige karakter?
- Skal en uddannelsesinstitutions microcredentials være en del af genstanden for uddannelsesakkrediteringer og/eller institutionsakkrediteringer?
- Er ESG'erne eksklusivt forbeholdt videregående uddannelsesinstitutioner, eller kan andre udbydere af microcredentials også omfavnes af de fælles kvalitetssikringsstandarder?

Visualiseringer og centrale begreber

Visualisering

Micro-credentials i oversigtsform

Micro-credentials er et paraplybegreb, der bruges om mange forskellige former for små uddannelsesenheder.

Visualiseringen her giver et hurtigt overblik over de vigtigste karakteristika ved micro-credentials.

Formål	Certificering af kvalifikationer i forbindelse med VEU	Certificering af kvalifikationer i form af real-kompetencer	Certificering af kvalifikationer som led i ordinær uddannelse
Volumen	Enkeltstående enhed med certificering	Stacking af enheder til overordnet enhed og certificering	
Målgruppe	Lifelong learners	Studiesøgende	Studerende
Status	ECTS-bærende og anerkendt efter fælles standarder	Ikke ECTS-bærende og uden anerkendelse	
Udbyder	Videregående uddannelses-institutioner	Interne virksomheds-akademier	Øvrige kursus- og uddannelses-udbydere
Udbudsform	Fast: Udbyderstyret opstart, tempo og afslutning	Fleksibel: Deltagerstyret opstart, tempo og afslutning	
Undervisningsform	Online undervisning	Undervisning med fysisk fremmøde	Blended learning

Unboxing og on-demand

Uddannelsesoplevelser, der appellerer til nye generationer af studerende og *lifelong learners*

Særligt mundtlige konferenceoplæg og workshops i vores baggrundsmateriale låner to begreber fra den digitale verden til at beskrive særlige greb i uddannelsestilrettelæggelsen af micro-credentials: *unboxing* og *on-demand*.

Begreberne indfanger på hver deres måde, hvordan den korte, afsluttende og typisk digitale karakter ved micro-credentials, potentielt vil appellere til nye generationer af studerende og *lifelong learners*, som er formet af den digitale kultur, de er omgivet af døgnet rundt.

Hvad er on-demand?

De nye generationer af studerende og *lifelong learners* er vokset op i et on demand-samfund med konstant adgang til internettet, streamingtjenester og SoMe. Det får også betydning for, hvordan og hvornår de vil uddanne sig. Det afspejler sig i vores baggrundsmateriale, der peger på, at micro-credentials' digitale format kan give undervisningen en *just for me*-kvalitet, når den enkelte deltager frit kan vælge fx tidspunkt, lokalitet og tempo for læringen.

Hvad er *unboxing*?

Fra spilverdenen genkendes den situation, at en gamer med succes har gennemført en bane eller løst en opgave og derefter indkasserer belønningen i form af stjerner, der lyser op på skærmen. Det kan også være, at spillet åbner for nye baner og nye muligheder. Samtidig svømmer YouTube over af videoer med Youtubere, der begejstret åbner gaver og afslører indholdet for deres subscribers.

At åbne noget i den digitale verden kaldes for *unboxing*. Begrebet er dels forbundet med en oplevelse af succes, og dels med at der er kort imellem oplevelsen af at deltage i en aktivitet og at modtage en belønning for deltagelsen. I vores baggrundsmateriale sammenlignes *unboxing* i den digitale verden med, at deltagelse i og opnåelse af en micro-credential giver den samme oplevelse af at åbne for en ny kompetence og dermed for nye muligheder på arbejdsmarkedet. Qua den korte karakter ved micro-credentials vil deltageren nemlig opleve at blive belønnet efter et relativt kortvarigt møde med videregående uddannelse.

Visualisering

Fem eksempler på uddannelsesveje gennem hele livet

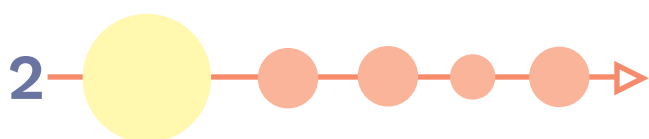
Visualiseringen præsenterer fem eksempler på uddannelsesveje, som vores baggrundsmateriale udpeger som mulige scenarier for brug af forskellige formater for videregående uddannelse igennem livet. Hvert eksempel illustrerer forskellige kombinationer af henholdsvis ordinære uddannelser og micro-credentials på videregående niveau.

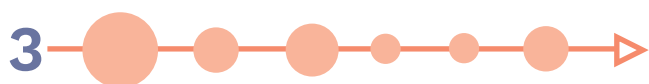
Den traditionelle

Den enkelte person tager videregående uddannelse som én lang enhed, fx i form af en af en bachelor- og/eller kandidatuddannelse. Forventningen er, at ordinære videregående uddannelser giver en bred kompetenceprofil, og kombinerer faglig viden med transferable skills, som den enkelte kan trække på gennem hele sit arbejdsliv.

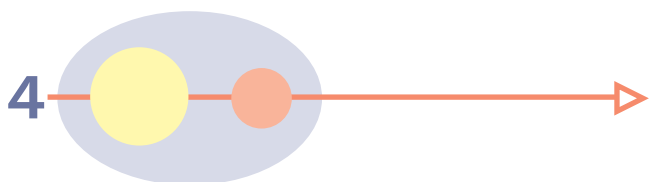
Top-up

Den enkelte person afslutter en ordinær videregående uddannelse. Herefter bliver den person til en lifelong learner, der gennem arbejdslivet top up'er sin uddannelsesgrad med micro-credentials. Samlet set opnås her et uddannelsesforløb, der kombinerer kvalifikationer fra den ordinære uddannelse med opskilling (kvalifikationer ift. nuværende opgaver) og sideways-skilling (kvalifikationer ift. nye opgaver) via micro-credentials.

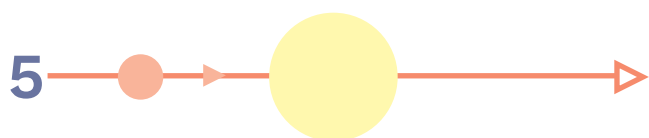
Lego

Den enkelte person sammensætter sin kompetenceprofil via et forløb af micro-credentials. Samlet set opnås her et personalt og moduleret uddannelsesforløb.

Integration

Den enkelte person integrerer ECTS-bærende micro-credentials i sin ordinære videregående uddannelse. Integrationen kan eksempelvis supplere den ordinære uddannelse med specifikke og/eller anvendelsesorienterede kvalifikationer inden for et område, som vedkommende særligt gerne vil beskæftige sig med.

Indgang

Micro-credentials bruges her af studiesøgende som adgangsgivende, kvalificerende eller forberedende til en ordinær videregående uddannelse. Det kan fx være en micro-credential, der bruges som led i en realkompetencevurdering i tilfælde hvor den studiesøgende ikke opfylder standardkravene for optagelse.

- Ordinær videregående uddannelse
- Micro-credentials

Stacking

Når micro-credentials indgår som byggeklodser i en større uddannelsesenhed

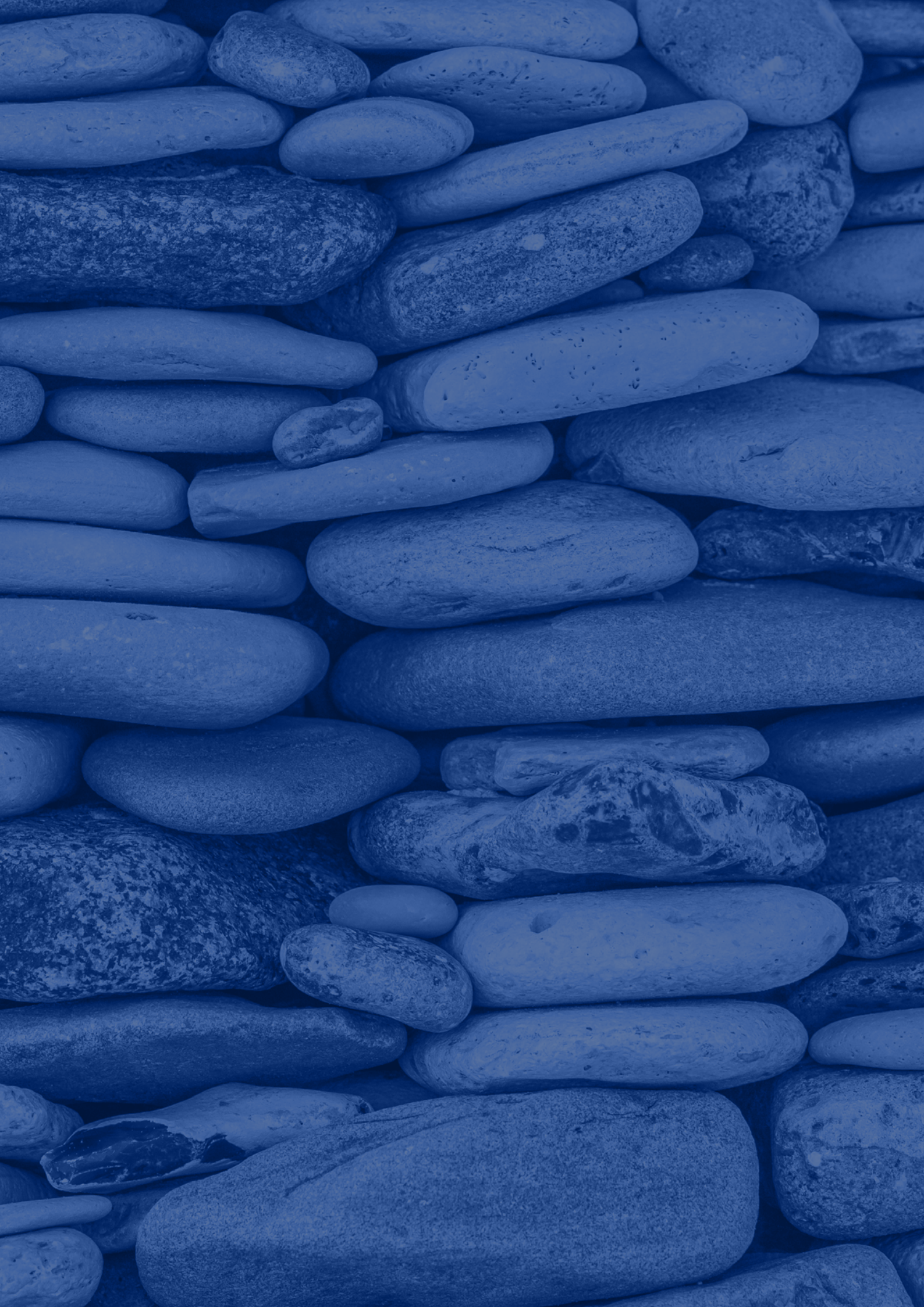
Et karakteristika ved micro-credentials er, at de udgør et afsluttet og dokumenteret læringsforløb. Alligevel afspejler vores baggrundsmateriale en stor international interesse for muligheden for at bygge micro-credentials på videregående uddannelsesniveau sammen med anden uddannelse på videregående niveau. Formålet er, at lade micro-credentials indgå som små byggeklodser i en større uddannelsesenhed, der eventuelt kan blive til en egentlig uddannelsesgrad. At bygge micro-credentials sammen på den måde betegnes som *stacking*.

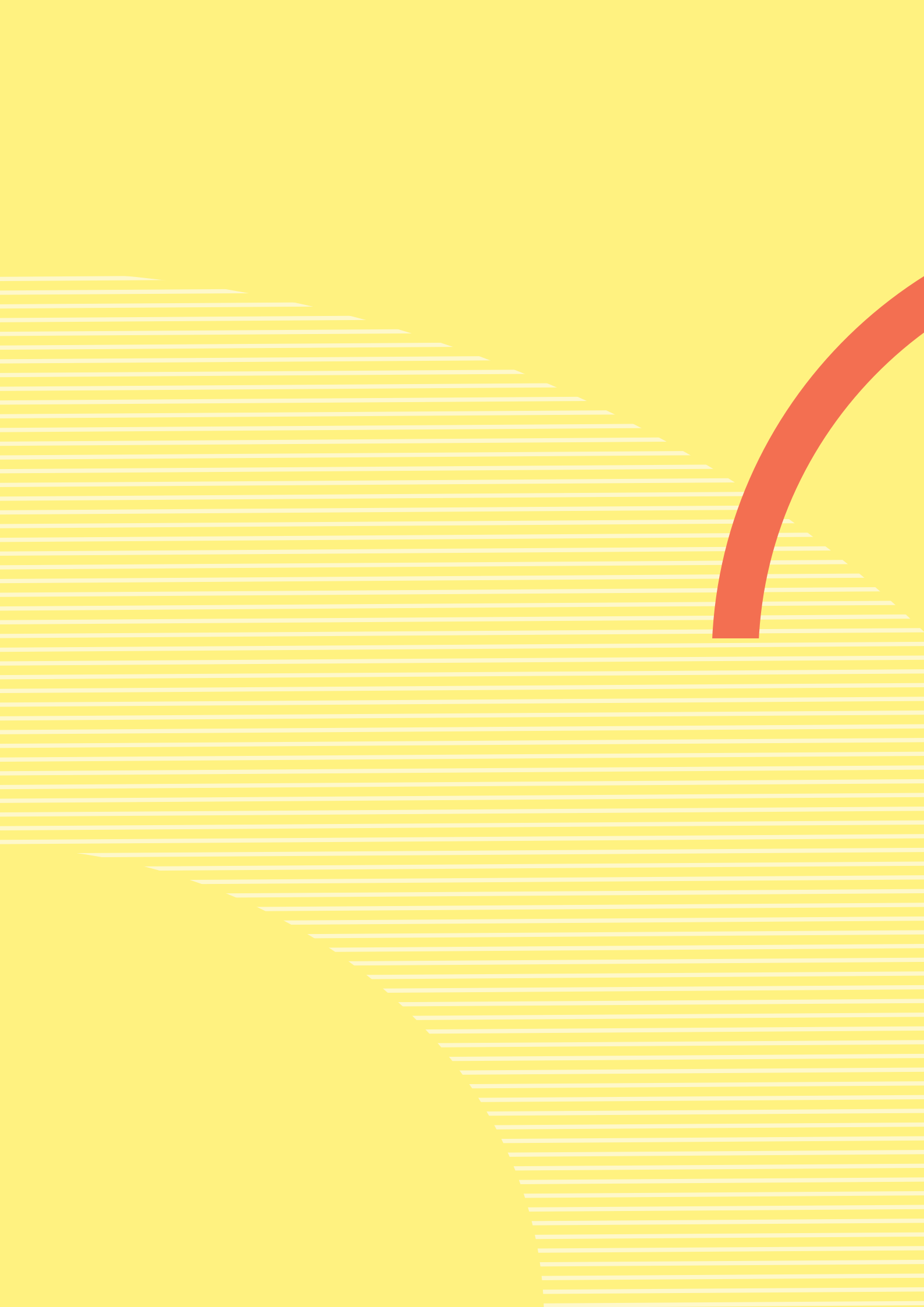
Stacking af micro-credentials forudsætter gennemsigtighed og tillid til indholdet og kvaliteten af de enkelte micro-credentials. At de eventuelt er kreditbærende i form af ECTS vil gøre det nemmere. *Stacking* kan ske i et væld af former. Men overordnet kan man tale om at *stacke* med andre micro-credentials eller at *stacke* med anden ordinær videregående uddannelse. Begge former forudsætter, at forskellige rammer er på plads.

I forhold til at den enkelte deltager sammensætter et personligt forløb og *stacker* en række micro-credentials, er det eksempelvis et spørgsmål, hvem der kan godkende, at et sådan individuelt forløb, der kan tages uden for en traditionel videregående uddannelsesinstitution, udgør en større uddannelsesenhed eller måske en egentlig grad.

I forhold til at *stacke* med anden ordinær videregående uddannelse er det den studerendes traditionelle uddannelsesinstitution, der skal have de nødvendige godkendelsesmekanismer på plads.

Micro-credentials i en dansk kontekst

Velkommen i Nanobanken

Take-away undervisning i sprøde nano-bidder. Sådan præsenterer Syddansk Universitet (SDU) fremtidens uddannelser, som allerede i dag er en realitet på kandidatuddannelsen i journalistik. I forårssemesteret 2019 begyndte 36 cand.public.-studerende på den første prototype af det nye fleksible uddannelsesdesign, hvor de studerende stykker deres kandidatuddannelse sammen via små digitale læringsenheder, der kan tilgås når og hvor som helst. Året efter blev 66 studerende optaget i anden fase af projektet om fremtidens uddannelser, og i 2021 har der været 115 ansøgere, hvoraf omkring halvdelen optages. Professor Peter Bro, der er centerleder for Center for Journalistik på SDU, peger på flere særlige styrker ved de små læringsenheder, der i daglig tale bliver kaldt nanomoduler.

”Den helt store styrke ved nanomodulerne er deres fleksibilitet og genanvendelighed. Når vi først har præproduceret noget undervisningsmateriale, så kan det bruges igen og igen af de studerende. De kan også tilgå materialet mange forskellige steder som for eksempel på mobiltelefoner, iPads, computere eller deres fjernsyn for den sags skyld, og når det passer for den enkelte. Nanomodulerne kan bruges af flere målgrupper. De er ikke kun for de studerende, der er optaget på kandidatuddannelsen. De kan også bruges til målrettet opkvalificering

af journalister, der allerede er på arbejdsmarkedet eller andre, der kunne have en interesse.”

Han forklarer, at nanomodulerne også har fordele for underviserne. Når først de har produceret indholdet af nanomodulerne, kan de så at sige ’vende undervisningen på hovedet’ og i stedet bruge deres ressourcer på skræddersyet vejledning. Dertil styrker nanomodulerne, ifølge professoren, den interne vidensdeling blandt underviserne på tværs af universitetets centre og institutter og mulighed for at trække på hinandens viden.

Nytænkning af uddannelser til fremtiden

At det netop blev kandidatuddannelsen i journalistik, der blev udvalgt som spydspids for udviklingen af fremtidens uddannelser, er ikke tilfældigt. Her er der ikke alene en engageret uddannelsesledelse og gruppe af undervisere med solide formidlings- og mediemæssige kompetencer, der gav dem et forspring i forhold til at omformate undervisningen. Det er også en forholdsvis lille uddannelse, hvor blot en tredjedel kommer direkte fra bacheloruddannelsen i journalistik.

De øvrige cand.public.-studerende kommer typisk med mere end to års erhvervs erfaring og nogle endda med op til 20 års erfaring i mediebranchen. Mange er stadig tilknyttet

arbejdsmarkedet sideløbende med uddannelsen. Derfor kan de i perioder have et øget behov for at kunne skrue op eller ned for studieintensiteten afhængigt af deres aktuelle arbejdsopgaver eller kunder. Et behov, der ifølge Peter Bro ikke er uproblematisk i forhold til de nuværende rammer og regler.

”Med ’Fremtidens uddannelser’ vil vi gerne lave en hyperfleksibel uddannelse, hvor man som studerende kan komme og læse hos os og tage eksamener, når det passer ind i ens arbejdslivet. Jeg oplever, at vi har bygget et system op omkring, at vi skal uddanne nogen fra de er 18 til måske 25 år, som ikke matcher det, vi forsøger at gøre med livslang læring og at bryde undervisningen ned i små moduler. Så der er simpelthen nogle regler og rammer, som vi skal have skubbet til.”

Han understreger, at der i den forbindelse er tale om både interne arbejdsgange og strukturer, der er opstået over tid, og om eksterne krav i forhold til blandt andet SU, orlovsregler og gennemførelsestid. Samtidig peger han på, at de hidtidige erfaringer fra kandidatuddannelsen i journalistik viser, at det er muligt at fastholde kernekompetencen med at undervise unge mennesker på fuld tid og samtidig tage et øget ansvar for at løfte opgaven med livslang læring for arbejdsmarkedet.

Fra traditionel videregående uddannelse til hyperfleksible micro-credentials i form af nanomoduler på kandidatuddannelsen i journalistik på Syddansk Universitet.

Et spørgsmål om kvalitet

Som studerende på kandidatuddannelsen i journalistik får du adgang til en personlig nanobank. Her er der adgang til nanomoduler, der er produceret af SDU's egne undervisere. Men det er også muligt at deltage i udvalgte micro-credentials fra internationale universiteter og fra nogle af de store digitale læringsplatforme ved at lave et såkaldt 'udtræk' i nanobanken. Det sker ud fra en overvejelse om, at de studerende på den måde får mulighed for at lære om et specifikt emne fra de førende eksperter inden for feltet. Det kan eksempelvis være ved at tage en masterclass i undersøgende journalistik ved Bob Woodward på Masterclass.com. Samtidig rejser det nogle spørgsmål i forhold til, hvordan SDU som uddannelsesinstitution kan sikre kvaliteten af de studerendes undervisning.

"Vi taler en del om kvaliteten af de forskellige elementer. Der kan man sige, at vi er mest herre over de nanomoduler, som vi selv producerer. Dem har vi kvalitetssikret på forskellig vis. Der er selvfølgelig løbende overvejelser omkring det materiale, vi bruger fra andre kilder, og om det er stærkt nok. Der er den enkelte underviser, der skal tage styring på at vurdere kvaliteten, og vi skal selvfølgelig også, som vi altid har gjort, udprøve de studerende, når de har tilgået forskellige former for materiale, så vi sikrer os, at vi

ikke går på kompromis med kvaliteten af de studerendes uddannelse. Det er vigtigt for os som universitet."

Peter Bro forklarer, at selve udprøvelsen også er hyperfleksibel og ikke bundet til de traditionelle eksamensperioder sommer og vinter. De studerende har nemlig løbende mulighed for at indstille sig til eksamen, når de har gennemført et passende antal nanomoduler. Selve vejledningen er heller ikke bundet af tid og sted og kan foregå digitalt på alle tider af døgnet og ugen afhængigt af, hvad der passer for den enkelte studerende og underviser. Endelig har de kandidatstuderende på journalistuddannelsen tilknyttet både en intern og ekstern mentor, der blandt andet hjælper dem med at finde vej i junglen af nanomoduler med henblik på at skræddersy deres individuelle uddannelsesforløb.

Stresstest af universitetsverdenen

Interessen for det nye uddannelsesdesign på kandidatuddannelsen i journalistik på SDU har været overvældende i både uddannelsesverdenen og blandt arbejdsmarkedsorganisationerne. To år efter opstarten bliver Peter Bro fortsat inviteret på kaffemøder og til at præsentere konceptet og de første erfaringer på konferencer i ind- og udland. Dermed oplever han, at den internationale interesse for micro-credentials også er nået til Danmark og er

en regulær stresstest for universitetsverdenen, der ikke alene kræver en fælles forståelse blandt ledelse, undervisere og det teknisk-administrative personale. Professoren fremhæver, at der også er behov for at give universiteterne friere rammer i forhold til at eksperimentere og innovere.

"Noget af det, der er blevet tydeligt i vores projekt er, at hvis vi ikke fra uddannelsesdanmarks side gør noget her, så kommer nogle af de amerikanske tech-virksomheder, der allerede nu er begyndt at have nogle digitale udbud, med nogle andre kvalitetskriterier og tager over. Så vi skal simpelthen komme op i gear, hvis vi skal sikre os, at vi fortsat har et dansk videregående uddannelsessystem, som også holder i forhold til den livslange læring."

Med de ord runder Peter Bro af med at fortælle, at hans erfaring er, at det kan blive for ukonkret og gå for langsomt, hvis man venter for længe på, at der bliver udrullet nogle rammer for udbud af micro-credentials fra Bruxelles. I stedet efterlyser han nationale forsøgsordninger, der frisætter uddannelsesinstitutionerne i forhold til at understøtte livslang læring og giver institutionsledelserne motivation og incitament til at bevæge sig ind på banen.

En global dagsorden rykker nærmere

Fra sin placering som uddannelsesleder i VIA Efter-videreuddannelse på VIA University College følger Lotte Langkilde den internationale udvikling omkring livslang læring og micro-credentials tæt. Som led i professionshøjskolens deltagelse i Global Polytechnic Alliance har hun blandt andet haft mulighed for at få indblik i erfaringer med micro-credentials fra Humber College i Canada og Ortago Polytechnic i New Zealand. Det har ført til flere nyttige indsigter og erfaringer i forhold til at lade micro-credentials indgå i den midtjyske professionshøjskoles samfundsopgave i forhold til livslang læring og de muligheder, som micro-credentials rummer for at udbyde specialiseret, fleksibel og akkrediteret kompetenceudvikling til virksomheder og organisationer.

”Ved at se på deres gode erfaringer og lære af de fejl, som de to institutioner har begået, har vi fundet ud af, at vi i arbejdet med micro-credentials skal være meget fokuserede på, hvem der er vores målgruppe og på hvilken kompetence, der skal opbygges. Og vi skal have fokus på den didaktiske tilrettelæggelse, formatet og på hvordan micro-credentials kan kobles op på vores egne strukturer, nationale platform og akkrediteringssystem. Vi fandt også ud af, at micro-credentials ikke er et *quick-fix*. Det berører jo hele

vores organisation, og derfor skal vi internt opbygge nye kompetencer for at kunne være med på denne dagsorden. Eksternt skal vi have en meget bedre kontakt til virksomheder og organisationer for at være med til at understøtte dem i deres kompetenceudvikling. Og det er der, at micro-credentials har nogle rigtigt spændende perspektiver.”

Hun tilføjer, at selvom man på VIA University College ser et stort potentiale i micro-credentials, så er der stadig flere ubekendte i ligningen, der skal løses, før man for alvor kan følge trop med de internationale samarbejdspartnere og komme i gang med at udbyde micro-credentials. Det drejer sig blandt andet om den økonomiske model bag udbudet af micro-credentials i relation til det danske taxametersystem samt, hvilket niveau micro-credentials skal udbydes på og i hvilket format sat over for deltagernes kompetence- og læringsbehov.

Ingen *one-size-fits-all*

På VIA University College er der en stigende interesse for de muligheder, der ligger i micro-credentials i forhold til at udbyde specialiserede og fleksible kompetencebehov, og man er i VIA efter-videreuddannelse i gang med at udvikle og afprøve de første user cases. Det centrale har i den forbindelse været at komme

nærmere en model for, hvordan micro-credentials udbudt af professionshøjskoler skal skrues sammen for at fungere i en dansk kontekst. På baggrund af erfaringerne herfra peger Lotte Langkilde på en stærk praksiskobling, didaktisk excellence og fleksibilitet i forhold til at kunne designe, udbyde og afprøve akkrediterede microcredentials, som imødekommer arbejdsmarkedets behov, som afgørende parametre for at kunne realisere micro-credentials' potentialer.

”Som professionshøjskole står vi stærkt på vores praksiskobling og vores didaktik. Vores professioner bevæger sig hele tiden – og i mange forskellige retninger. Micro-credentials giver os nogle spændende muligheder for at lave skræddersyede, specialiserede og fleksible kompetenceforløb til de organisationer og virksomheder, som skal have et kompetenceløft af deres medarbejdere. Men der er også nogle udfordringer. Når vi designer en micro-credential, skal vi fra gang til gang vurdere, hvor mange ECTS den dækker – samt hvordan vi sikrer en skræddersyet udprøvning, som tager afsæt i praksis og ikke blot i teoretiske modeller. Derudover er der nogle spørgsmål omkring skalering og økonomi som vi stadig arbejder med at blive klogere på. Der er med andre ord hverken en

Micro-credentials' potentialer og perspektiver for danske professionshøjskoler i forhold til at understøtte fleksible og specialiserede kompetencebehov på private og offentlige arbejdspladser nu og i fremtiden.

one-size-fits-all for, hvordan designet eller udprøvningen skal være for, at vi efterfølgende kan udstikke en micro-credential.”

Nye, fleksible uddannelsesveje

Micro-credentials kan ses som supplement til de formelle uddannelser, som professionshøjskolerne og andre videregående uddannelsesinstitutioner udbyder. Her peger Lotte Langkilde på to konkrete eksempler på, hvordan micro-credentials kan bidrage til at skabe nye fleksible uddannelsesveje.

I det første eksempel forklarer hun, hvordan en folkeskolelærer vil kunne bygge oven på sin læreruddannelse med en micro-credential om teknologiforståelse med henblik på at komme til at arbejde med grøn omstilling i sin undervisning. I det andet får en kommunikationsuddannet, der vil specialisere sig i sundhedskommunikation, mulighed for at styre uden om dobbeltuddannelse i forbindelse med sit karrieremæssige sporskifte. Lotte Langkilde udfolder eksemplet:

”Vi har en kommunikationsuddannet med tre års erhvervs erfaring, der vil begynde på sygeplejerskeuddannelsen for at koble sin viden om kommunikation sammen med noget viden om sundhed. Men skal hun virkelig have to uddannelser for at

kunne arbejde med sundhedskommunikation, som er det, hun allerhelst vil? Her vil micro-credentials kunne være et godt alternativ til at lade hende gå ind og optage en hel studieplads på sygeplejerskeuddannelsen. Med dem vil hun kunne få de nødvendige elementer for at nå sit mål, hvor hun måske vil være i tre år, før hun igen skifter retning i sin karriere.”

Løftestang for innovation

Ser man fem år ud i fremtiden, er Lotte Langkilde overbevist om, at micro-credentials vil have fundet vej ind i uddannelsesporteføljen på VIA University College. Hun ser det også som en løftestang for innovation, der kan øge værdiskabelsen i de virksomheder og organisationer, som deltagerne eller de studerende kommer fra, og bidrage til at imødekomme skiftende kompetencebehov på arbejdsmarkedet som følge af eksempelvis øget digitalisering og den grønne omstilling. Hun forudser således et uundgåeligt stigende fokus på micro-credentials i samarbejdet med lokale virksomheder og organisationer.

”Micro-credentials er et område, der sker rigtig meget på. Hvis vi ikke gør noget, så bliver vi som uddannelsesinstitution, der har et samfundsansvar for at løfte kompetenceniveauet i Danmark sat af, og

så vil der være nogle private uddannelsesudbydere, som tager over og sætter dagsordenen for det nationale arbejde med kompetenceopbygning. Derfor vil jeg helt sikkert mene, at vi fremover vil skubbe på denne her dagsorden med micro-credentials, når vi fremover går ind i en relation med en samarbejdspartner.” Hun runder af med at slå fast, at et af de centrale spørgsmål, der fortsat står ubesvaret, er, hvordan kvaliteten af micro-credentials skal sikres. Her har man på VIA University College blandt andet valgt at samarbejde tæt med regionens EU-kontor og andre relevante aktører. Målet er at få mulighed for at deltage i de dialoger, der foregår på EU-politisk niveau i forhold til at skabe et tilpas fleksibelt rammeværk for at udvikle, udbyde og kvalitetssikre micro-credentials på videregående uddannelsesniveau.

Micro-credentials skal på lystavlen i danske virksomheder

Kvalitet, pris, tidsforbrug og match med aktuelle vidensbehov i virksomheden. Det er afgørende faktorer, når danske virksomheder er på udkig efter kompetenceudvikling til deres medarbejdere. Det fortæller Mette Nielsen, som er konsulent i afdelingen for kompetencer og viden hos landets største arbejdsgiver- og erhvervsorganisation, Dansk Industri. Hun peger samtidig på, at de i dialogen med virksomhederne oplever et stadig større behov for opkvalificering af medarbejdere på videregående uddannelsesniveau. Det gælder både i forhold til specialisering og i forhold til tilegnelse af nye kompetencer, der matcher en hastig udvikling i samfundet og i erhvervslivet. Her giver hun et indblik i potentialer og perspektiver i micro-credentials på videregående uddannelsesniveau for dansk erhvervsliv.

Q *Micro-credentials er løftet højt op på den EU-politiske dagsorden. Ikke mindst i forhold til livslang læring. Kan du se potentialer for danske virksomheder i forhold til, at danske videregående uddannelsesinstitutioner udbyder micro-credentials?*

A ”I Dansk Industri synes vi, at micro-credentials, nanomoduler og alt, hvad der er af nytænkning på det her område, er interessant og superspændende. Vi oplever, at virksomhederne især efterspørger korte efter- videreuddannelsesforløb, der er spot-on i forhold til lige nøjagtigt deres behov. Og her kan micro-credentials være et rigtigt godt supplement til de tilbud, der allerede er der. Det kræver dog, at virksomhederne ved, at de er der, og hvor de kan finde dem, hvis det for alvor skal blive en succes og komme højt op at flyve.”

Q *Hvilke faktorer spiller ind på virksomhedernes valg af efter-videreuddannelse til sine medarbejdere?*

A ”De virksomheder, der efterspørger efter- videreuddannelse kigger ofte ikke mod det offentlige uddannelsessystem. De bruger private kurser og private uddannelser, og det kan der være meget godt i. Private uddannelser kan være alletiders og er det i mange sammenhænge. Det er heller ikke alt uddannelse, der skal udbydes af en offentlig uddannelsesinstitution. Derudover er små og mellemstore virksomheder typisk meget orienterede mod uddannelsesinstitutionen nede af gaden, altså meget lokalt. De går derhen, hvor de har fået noget tidligere, om det så hedder micro-credentials, nanomoduler, korte kurser eller noget helt andet.”

Micro-credentials på videregående uddannelsesniveau har mange potentialer i forhold til dansk erhvervsliv. En realisering af disse afhænger af et fælles sprog og bedre brobygning mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Q *Hvad skulle der til for bringe micro-credentials udbudt af de videregående uddannelsesinstitutioner mere i spil?*

A ”Virksomhederne har en meget travl hverdag, hvor de har meget, de skal holde styr på og sørge for, og der er rigtigt mange spørgsmål og udfordringer, som melder sig hos dem. Efter- og videreuddannelse ryger ofte lidt ned i rækken fordi, det ikke er helt så akut. Så derfor ville det være godt for virksomhederne, hvis uddannelsesinstitutionerne var opsøgende og tilbød efter- videreuddannelse skræddersyet til virksomhedernes behov inden for de områder, som uddannelsesinstitutionen er specialiseret i. Det så vi gerne, at de offentlige uddannelsesinstitutioner blev bedre til at imødekomme. Nogle er allerede gode til det og gør det rigtigt meget, og nogle kunne godt blive bedre til det.”

Q *Hvad ser du som de største udfordringer i forhold til, om de videregående uddannelsesinstitutioner imødekommer virksomhedernes behov for efter-videreuddannelse, og hvad skal der til for at løse dem?*

A ”Den aktuelle største udfordring, når vi taler videregående efter-videreuddannelse, er at få ændret kulturen på både uddannelsesinstitutionerne og i virksomhederne i retning af at kigge mere imod hinanden og få skabt en større volumen. Vi ved, at vi står over for en massiv teknologisk udvikling og digitalisering samt en højere pensionsalder, der alt sammen stiller nye krav til livslang læring. Derfor skal vi have nedbrudt de her barrierer mellem de videregående uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet. Vi skal også gøre op med denne her mentale idé om, at uddannelse er noget, som man tager, mens man er ung, og så får man måske nogle drypvise kurser herefter.”

Find publikationen i digitalt format og se videointerview med repræsentanter fra Syddansk Universitet og Via University College:

akkr.dk/micro-credentials

The background features a light gray gradient with a series of horizontal white lines that are more densely packed on the left and become sparser towards the right. Two curved shapes are present: a thick orange arc on the left side and a thick yellow arc on the right side, both curving towards the center.

Baggrunds- materiale

Publikationens tekster og visualiseringer er synteser af en bred vifte af typer af viden, der til sammen har udgjort vores baggrundsmateriale.

Først og fremmest har vi læst en række internationale rapporter, der er udkommet inden for de seneste par år. Vi har også deltaget i en række internationale konferencer, seminarer og workshops, hvor micro-credentials har været genstand for oplæg og diskussioner. Med henblik på at formidle viden om danske perspektiver på micro-credentials nu og i fremtiden har vi også interviewet udvalgte ressourcepersoner.

Vi vil gerne sige en stor tak til alle, som har bidraget til projektets realisering.

Oplæg og workshops mm.

“Advancing Generation Z Employability through New Forms of Learning: Role of Higher Education Institutions for Quality Assurance and Recognition of Alternative Credentials”, oplæg ved S.C. Sharma, National Assessment and Accreditation Council, INQAAHE Forum, 30. september 2020.

“Designing and assuring the quality of micro-credentials”, Oplæg ved Beverley Oliver fra Deakin University, Workshop, INQAAHE forum, 21. september 2020.

“Micro-credentials and the role of external quality assurance”, ENQA webinar, 25. februar 2021.

“Session IV: Micro-credentials paving the way to flexible higher education”, EQAF 2020, 13. november 2020:

- “State of play: micro-credentials in Europe”, oplæg ved Elena Cirlan, Policy & Project Officer, Institutional Development, EUA.
- “Recognition, credentialisation and instructional design principles: How can we co-create academic QA standards in open and smart learning environments?”, oplæg ved Florian Rampelt, Project Lead (AI Campus), Stifterverband, Germany.
- “Internal Quality Assurance to support high quality micro-credentials. Why do we not have enough contact tracers?”, oplæg ved Anthony F. Camilleri, Tertiary education policy consultant, Knowledge Innovation Centre.

“Promote a hybrid learning environment for Generation Z students”, oplæg ved Amiya Kumar Rath, National Assessment and Accreditation Council, INQAAHE Forum, 30. september 2020.

Rapporter mm.

“Challenges and Opportunities of Micro-Credentials in Europe - Briefing Paper on the Award, Recognition, Portability and Accreditation of Micro-Credentials: an Investigation through Interviews with Key Stakeholders & Decision Makers”, MicroHE, december 2019.

“Digitization of Credentials: Quality of Shorter-Term Educational Experiences”, Peter van der Hijden, CHEA/CIQG Publication Series, august 2019.

“European project MICROBOL. Report of the MICROBOL project Kick-off conference and working group meetings”, 31. august and 1. september 2020.

“A European approach to micro-credentials. Output of the micro-credentials higher education consultation group”, Final report, Hanne Schapiro Futures, Andersen, Tine og Larsen, Kirstine Nedergaard, december 2020.

“Making micro-credentials work for learners, employers and providers”, Beverley Oliver, Deakin University, august 2019.

“Micro-credentials and Bologna Key Commitments. State of play in the European Higher Education Area”, The MICROBOL project, februar 2021.

“European project MICROBOL. Micro-credentials linked to the Bologna Key Commitments - Desk research report”, The MICROBOL project, september 2020.

“On-Ramps and Off-Ramps: Alternative Credentials and Emerging Pathways Between Education and Work”, Uddrag fra An inside HIGHER ED special report, 2018.

“The Present and Future of Alternative Digital Credentials (ADCs)”, Report of the ICDE Working Group (International Council for open and Distance Education), januar 2019.

“Towards a European approach to micro credentials: a study of practices and commonalities in offering micro-credentials in European higher education”, Orr, D. Pupinis, M. og Kirdulyté, G., European Union, 2020.

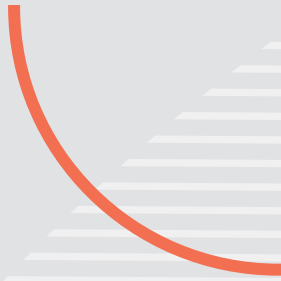
Dialog og interview

Dansk Industri: Mette Nielsen, konsulent

Syddansk Universitet: Peter Bro, professor

Uddannelses- og forskningsstyrelsen: Allan Bruun Pedersen, chefkonsulent

VIA University College: Lotte Langkilde, uddannelsesleder og Lars Gottschling-Knudsen, adjunkt

Nye fleksible uddannelsesveje gennem hele livet © 2021

Danmarks Akkrediteringsinstitution

Tidemandsvvej 1
4300 Holbæk

Projektgruppe: Rikke Warming (projektleder),
Petra Frydensberg og Sofie Gry Laursen

